

[Statsministeren.]

de her nævnte Foranstaltninger, som Regeringen i hvert Fald har bragt i Forslag, og som er støttet meget stærkt af et Flertal her i Tinget, og som vi derfor har Ansvaret og Æren for sammen med de Partier, som har været med til at gennemføre dem, er der gjort en Indsats for at øge Produktiviteten i vort Samfund og derigennem Mulighederne for vor Eksport og en Forbedring af hele vor Betalingsbalance, som uden disse Foranstaltninger efter min Overbevisning vilde have været langt mere ugunstig, end Tilfældet nu er.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at det jo er Regeringen, der har Ansvaret. Ja, det har vi hørt saa tit. Jeg har nu nævnt i hvert Fald noget af det, vi har gjort, og som beviser, at Paastanden om, at vi har siddet med Hænderne i Skødet over for den Opgave, der var stillet os, er ganske urigtig. Men det ærede Medlem og hans Parti er heller ikke uden Ansvar for den Situation, vi staar i. De skabte under Samlingsregeringen og i Tiden derefter Mulighed for en meget betydelig Forøgelse af Købeevnen hos den store, store Del af Landets Befolkning. Det var dem, der krævede Loven om Arbejdsforhold ophævet og derved gav los for Strejker, Lockouter og Arbejdskampe, hvilket jo ogsaa blev Følgen. De har været de førende til at skrue Indtægtsmulighederne for vel de 90 pCt. af Befolkningen op og derigennem Købeevnen. (*H. C. Hansen*: Hvad med Landbrugspriserne?). Ja, de er en Følge heraf. Vi har anvist en anden Vej, som jeg allerede tidligere her i Tinget har gjort opmærksom paa og derfor ikke ved denne Lejlighed skal trætte Tingets Medlemmer med at gentage, til at komme de vanskeligst stillede her i Samfundet til Hjælp. Men denne Forøgelse af Købeevnen og Arbejdslønnen inden for det private Erhvervsliv gjorde det naturligt, ja, gjorde det nødvendigt ogsaa at forøge Købeevnen hos Tjenestemændene og de socialt understøttede, fordi Lønforhøjelsen i det hele taget medførte en Prisstigning, som det var nødvendigt at afbalancere med en forøget Indtægt for disse Befolkningsklasser, saaledes som vi har stillet Forslag om det og gennemført det her i Rigsdagen — saa vidt jeg husker med Støtte fra alle Sider, selv om der var Partier, der vilde være gaaet endnu videre med Hensyn til Forøgelsen af Købeevnen. Hvad man end vil mene om denne Politik, og hvilket Standpunkt man end vil indtage hertil, saa er det klart, at Indtægtsforøgelsen over et Pres paa Priserne og paa

Indførselstrangen. En Regulering af Handelsforholdet vanskeliggøres, naar der er en saa stor Købeevne, som ikke kan blive omsat og derfor øver et stærkt Pres paa Forbruget af producerede Varer her i Landet, hvilket resulterer i en Formindskelse af Eksporten; samtidig øver Indtægtsforøgelsen ogsaa et Pres paa Importen saaledes, at det er vanskeligt at holde den paa det Niveau, som under de nuværende Forhold maatte være ønskeligt.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har ogsaa gjort sit til at øge Misfornøjelsen og Kritikken paa Arbejdspladserne. Han har gjort sit til ikke blot at opvække Modstanden imod en Politik som den, der førtes fra Regeringens Side, men ogsaa at lægge den for Had i Arbejderkredse paa Grundlag af Udtalelser, han har tillagt mig, men som faktisk ikke er fremsat. Det ærede Medlem nævnte i Forbigaaende min Tale paa Købestævnet, hvor jeg skulde have draget specielt Arbejdernes — saadan skulde det jo forstaaes — Flid i Tvivl. Da jeg ikke tør gaa ud fra, hverken at ærede Medlemmer har hørt eller læst denne Tale eller har Mulighed for at stifte Bekendtskab med, hvad det er, jeg faktisk har sagt om dette Spørgsmaal, vil jeg gerne benytte den af Formanden tidligere givne Tilladelse til ogsaa her at citere et kort Stykke. Jeg sagde:

„Jeg vender mig nu til en Sag, som volder mig og andre, der interesserer sig for vort Lands Udvikling, alvorlig Bekymring. Jeg stiller det Spørgsmaal, om virkelig det danske Folk er besjælet af det Arbejdsmod og det Ønske om at yde alle Kræfter, som er nødvendige, hvis vi skal kunne klare os økonomisk.

Det kan vel ikke nægtes, at der er en stigende Tendens til mindsket Arbejdsindsats. Det er, som om den Mentalitet, der gjaldt under Krigen, og hvor enhver var interesseret i at mindske Resultatet af det Arbejde, som tvangsmæssigt udførtes for Tyskerne, ikke alene er fortsat, men at den yderligere har vundet Terræn i Tiden siden Befrielsen. Det gælder ikke alene de mange Strejker, som vi navnlig i Befrielsens første Aar var udsat for, men det gælder vel i lige saa høj Grad den Feriestemning med lukkede Butikker og Fabrikker, der i denne Sommer har bredt sig med en Flodbølges Hast over Samfundet.

Jeg tror, at det nu er paa Tide, at man vaagner af sin Feriedøs, gnider sine Øjne og ser paa Situationen, som den virkelig er. Da vil det nok gaa op for mange af dem, der nu betragter en kort Arbejds-